

Ne a hamut – a lángot őrizzük!

Május 11-én az állattenyésztési napok kiállítási területének főszínpadán V. Németh Zsolt, az Agrárminisztérium miniszteri biztosa, a XXXV. Szent György-napi Juhásztalálkozó fővédnöke nyitotta meg a rendezvényt. A mára országossá vált esemény az évtizedek alatt sokat változott, de mindig is az ágazat előtt álló aktuális, rövid és hosszú távú kihívásokra keresett választ.

A rendezvényen az elmúlt évtizedek során ugyanilyen fontosnak tartották a népszokások megőrzését, felelevenítését, így az idei találkozó folyamán is több folklórműsort láthattunk a nagyszínpadon.

Az ünnepélyes megnyitó **Almási Sándor** pásztor megindító, autentikus balladaéneklésével kezdődött, majd **Horváth József**, a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Karának dékánja tartott megnyitó beszédet, amiben kitért arra, hogy a 35 éves múlt egyértelműen igazolja, hogy bár a lehetőségek és a kihívások változnak, ez az országos juhásztalálkozó mégis képes a folyamatos megújulásra. Jelenleg a legfontosabb megválaszolandó kérdések egyike az, hogyan lehet hosszú távon fenntartani az ágazatot, a sikeres generációváltás mellett. De az új technológiai megismertetése is alapvető. Legalább ilyen lényeges, hogy a XXI. század fogyasztói

Juhásztalálkozó a szó igazi értelmében. Kis Miklós és Almási Sándor 40 év után itt találkoztak először

A juhásztalálkozó főzőversenyének díjazottjai: első helyezést ért el Török Margit, aki a Magyar Juh- és Kecsketenyésztő Szövetség díját kapta. Második lett Péter László, ő a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Karának díját vehette át. A harmadik helyen Kis Miklós végzett, aki az Agro-Legato Kft. díját kapta. A Hód-Mezőgazda Zrt. különdíját Détár Zoltán; kiadónk, a Magyar Mezőgazdaság Kft. különdíját pedig az SZTE Mezőgazdasági Karának csapata: Szőke Ferenc Marcell, Bottyánszki Edina és Czégai Debóra kapta

is egyre jobban ismerjük az ágazat termékeit, és egyre több juhterméket fogyasztunk. A legfiatalabbakat pedig minél korábban meg kell szólítani, például az ágazathoz kapcsolódó rajz-, vagy éppen gyapjúfelismerő versenyek rendezésével. Örömtelinen nevezte, hogy az érkező juhászok közül többen gyermekeikkel, unokáikkal érkeztek, mert ez azt jelenti, hogy van és lesz utánpótlás. A dékán végezetül köszönetet mondott azoknak, akik a juhásztalálkozók 35 éve alatt oly sokat tettek azért, hogy Szent Mihály-napkor itt Hódmezővásárhelyen

találkozhassanak, köztük a mindenkori agrárkormányzatnak, a tenyésztőszervezeteknek és az együttműködő partnereknek.

Horn Péter, a Magyar Juh- és Kecsketenyésztő Szövetség elnöke rámutatott, hogy az emberiség és az állattenyésztés fejlődése milyen sokat köszönhet a juhoknak. Már 2000 évvel ezelőtől is írásos emlékek bizonyítják, a Római Birodalomban a szarvasmarha után a juhok voltak a legnagyobb bevételt biztosító háziállatok. Az akkor élt emberek nemes gyapját, sajtját és húsát értékelték a

leginkább. Nemcsak a földművesek, hanem az előkelők is gyakran fogyasztottak juhtermékeket. A rómaiak több olyan tenyésztési módszert ismertek, amelyeket ma is alkalmazunk. Például a finomgyapjas juhokat olykor vadjuhokkal keresztezték, hogy hosszú távon ellenálló, jó termelő egyedekre tegyenek szert. A XXI. század embere számára elképesztő, mi mindent tudtak a juhok örökléséről. Nagyon ugorva az időben, azzal folytatta, hogy amikor a gyapjúipar virágzásnak indult Angliában, és nagy lendülettel megkezdték

➔ a texel fajta nemesítését, a munka alapelve a rokontenyésztés elismerése volt. Angliában hamar belátták és nagyra értékelték, hogy a jó tenyészkosok biztosítása az ágazat sikerének egyik alappillére, így bérbe adtak kosokat. A gyapjúipar virágzásának kezdetén egy tenyészlet 1 fontért adott bérbe egy tenyészkost egy tenyészszézonra, és ugyanez a gazdaság 40 év múlva 7 kos 3400 fontért adott ki. Ez akkoriban hatalmas összeg volt, hiszen egy londoni munkás éves bére 5 font körül mozgott.

A mesterséges termékenyítést is – a lovak mellett – juhok esetében alkalmazták először tömegesen. Orosz tudósok a szovjet hadsereg megrendelésére dolgozták ki az eljárást, így tudtak százezerszámra előállítani kiváló gyapjútermelő képességgel rendelkező állatokat, és ez volt annak az alapja, hogy a hadsereget folyamatosan meleg ruhával tudják ellátni. Mindezt akkor, amikor a nyugati világban még alig-alig alkalmaztak mesterséges termékenyítést... Vagy éppen Dolly, az első klónozott emlős is juh volt.

Csomai Géza, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara alosztályvezetője kiemelte, milyen öröndetes azt látni, hogy itt Hódmezővásárhelyen is évről évre gyakoribb, hogy egy-egy család több generációja állítja ki állománya legszebb állatait. Fontosnak nevezte, hogy amit tesznek, nagy örömmel és szeretettel teszik. Amennyiben megmarad a helyes gondolkodás, a párbeszéd, úgy a nehézségek ellenére a jövőben is erős ágazat lesz a juh-tenyésztés, és akik ezért dolgoznak, azokat eltöltheti a büszkeség.

Végezetül *V. Németh Zsolt* mutatott rá a megnyitón arra, hogy kiemelkedő nemzeti értékeink között több, a juhágazathoz kötődő nemzeti örökség szerepel, például ételek és őshonos állatfajták. Fontos, hogy vannak köztünk pásztoemberek, akik különleges szakértelemmel rendelkeznek: igen jól ismerik környezetüket, tudják, hol van fűben-fában orvosság, és jelekből tudnak következtetni a közelgő időjárásra. A pásztorok csendes, olykor visszahúzódó emberek, de felelősség- és kötelességtudatuk legendás. Tudásuk, kultúrájuk nem kerülhet skanzenba, mert szükség van rá, hogy a jövőben is tovább éljen a mindennapokban: „Ne a hamut, hanem a lángot őrizzük”!

A juhásztalálkozón idén is megrendezték a már hagyományos tenyészállat-kiállítást, a juhnyírási bemutatót, emellett juhászati és pásztoreszközöket, kellékeket is lehetett vásárolni. Természetesen a főzőverseny sem maradhatott el.

T. Zs.